

spremsiva. Najbolje napravi oni, ki ima psa čuvaja priklenjenega.

J. N. v K.

Imamo občinsko cesto, ki je pa taka, da je nemogoče voziti po njej. Ker občina ne da ceste popraviti, kam se naj pritožimo?

Odgovor:

Glede občinske ceste se pritožite na pristojno srezko poglavarstvo, ki bo občino prisililo, da popravi cesto, v kolikor bo to smatralo za potrebno.

J. S. v Sv. J.

Ali je družina, ki ima devet otrok, davka prosta?

Odgovor:

Te dni je izšel tozadevni zakon, ki prinaša to prostost. Obrnite se na občino, ki vam bo dala nadaljna pojasnila.

J. S. v Sv. J.

Ali ima vsak tretji sin skrajšan rok vojaške službe in kako se to doseže?

Odgovor:

Vsak tretji sin ima pravico na skrajšano vojaško dobo, če je bila pravočasno vložena prošnja. Najbolje se to doseže že pred naborno komisijo, kateri se mora predložiti potrebne izprave in druge listine. Napravite se prošnjo na vojni okrug, mogoče boste uslišani!

Ze pregovor pravi, da sta red in snaga na pol življenja.

O redu v hiši.

V prvi vrsti je poklicana gospodinja, da drži dom snažen in povsem v redu. Red mora biti povsod, prav v celi hiši. Vsaka stvarca naj bo na svojem mestu, tako da jo je najti tudi v temi. Da se pa to doseže, je potrebno, da je gospodinja sama vzor vsej družini ter ta isto tudi navaja k redu z lastnim vzgledom ter poukom in če ne pojde to z lepa, mora pa iti s kaznijo. Posebno otroke je navaditi že zgodaj na red.

Cela hiša mora biti vedno tako v redu, da jo lahko pokažemo ob vsakem

času tujcu, ne da bi se mogli opravičevati: tu-le danes še ni nospravljen, ali: otroci so bili tukaj in so vse razmetali. Taka opravičevanja so zelo slaba spričevala za redoljubnost gospodinjic.

Tudi vsako delo se mora opraviti v redu in ne samo površno, ker le v redu opravljeno delo je koristno ter prihrani drago eni čas.

O snagi v hiši.

Druga važna in ena najlepših čednosti gospodinjic je pa povsod toliko zaželjena snažnost. Vse druge dobre lastnosti je ne odtehtajo. Naj bo gospodinja še tako delavna, varčna in ne vem kakšna še, če nima smisla za snago, ne najdemo v njenem domu toliko prikupljive domačnosti, nasprotno, — vse je odbijajoče, gospodinja in njen dom.

So ženske, ki ne pogrešajo ne reda in ne snage. Nimajo prirojenega, ne privzgojenega tega čuta. Usmiljenja so vredne take reve, ker vsa njih delavnost, skrb in varčnost nima pravega blagoslova, ker uničuje nesnaga že kar sproti njih delo.

Začnimo pri gospodinjici sami. Ona naj bo veselje moža in otrok ter vzgled družine. In to bo tudi vselej žena, ki pri vsem delu ne pozabi nase, ki ne trpi na sebi in na svojih umazanosti. Kako razveseljiv pogled je na tako gospodinjico. Res je zopet, da se pri marsikaterem delu ne more ostati čeden. Pa ko je delo končano, se pa vendar lahko umiješ. Prav po nepotrebnem ostaneš naprej umazana. Zakaj nas je pa ljubi Bog obdaroval z vodo, če ne zato, da se z njo umivamo in si čistimo obično in posodje. Le vode se nikarte tako bati, saj ravno voda je naša največja dobrota, neprecenljivi dar božji.

Snaga pri ljudeh.

S kakim zadovoljstvom gleda mož svojo pridno ženko, ko postavi s snažnimi rokami v čisti posodi jed na mizo. In s kako slastjo jo zavžije vsa družina!

Kaj pa poreče oni nesrečni gospodar, ki se muči dan na dan z jedjo iz umazane sklede, skuhala jo je neumita in zanemarjena gospodinja, o kateri bi se včasih po vsej pravici dalo misliti, da je ušla kakemu zamorskemu plemenu iz sredine Afrike, tako je vsa črna in lošena.

Bodi snažna vselej in povsod. Umivaj se vsaki dan zjutraj ko vstaneš in po vsakem umazanem delu rok. In navajaj k temu tudi otroke in vso družino. Zelo koristna je bila navada v neki hiši, kjer ni dobil zajutreka, kdor je prišel neumit k mizi. Roke je potrebno umivati večkrat na dan, posebno treba na vsak način umiti, predno se gre pripravljat jestvine.

Kopaj in umivaj svoje otroke. Ne pušči nevbogljene dojenčka ležati v mokroti ali celo ponesnaženega. Očisti, umij in previj ga v čiste pleničke. Preperi tudi samo mokre pleničke vselej, ker če jih samo posušiš, ostane jedka sol, katero izločuje telo z vodo, vseeno v tkanini in ta sol razjeda nežno kožo deteta, ki vsled pekoče bolečine nima pravega miru. Naj ne bo nobeni materi to delo preveč, saj nosi obilne obresti, ker obvaruje snaga otročiče pred številnimi boleznimi ter prihrani materi marsikatero bridko uro ob bolnem otroku.

Snažno naj bo perilo in obleka moža in otrok, tudi poslom se naj da prilika, da se očistijo in preperejo.

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto dne 10. januarja so pripeljali špeharji na 91 vozeh 296 komadov zaklanih svinj, kmetje 2 voza krompirja, 4 sena, 6 otave in 6 slame. Sejmsko meso je bilo po 10 do 24, slanina 14 do 18, krompir 0.75 do 1.50, čebula 2.50, seno 80 do 85, otava 75, slama 55 do 60. Pšenica 2, ječmen 1.75, oves 1.50, koroza 1.50, ajda 1.25 do 1.50, ajdove pšeno 4.50 do 5, proso 2.50, fižol 2 do 2.50. Kokoš 30 do 45, piščanci 30 do 70, raca 30 do 40, gos 60 do 80, puran 60 do 90. Česen 14, kislo zelje 4, repa 2, Jabolka 3

Januš Golec:

Guzaj.

Mati in sin sta sedla na klop ob ognjišču in otrok je ponavljal materi izpoved, kakor jo je podal pred poroto in sodiščem. Poslušala ga je, mu verjela, odobrvala pobeg, ker kedo bi trpel čisto po nedolžnem nad 7 neznosno dolgih let. »Le kam sedaj?« se je glasilo njeno skrbeče uprašanje, »ker tukaj te bodo izsledili takoj, saj veš, kako izdajalske in škodoželjne jezike imajo ljudje.«

Francluh je kimal, božala in tolažila ga je zavest materine vere v njegovo nedolžnost. Potolažen in umirjen je zaupal materi, da je premislil že prav dobro. Z doma mora takoj in to po ovinkih, ne da bi ga videl kedo. Poiskal bo prijatelja Drobneto na Košanci, s katerim sta bila skupaj pri vojakih. Njegova kmečko zakot-

na krčma je na samoti, tamkaj se bo lahko v miru odločil, kam in kaj.

Ko se je zvečerilo, se je poslovil od matere z obljubo, da se bo vrnil kmalu in mu bo ona povedala, kje ter kod so ga iskali in kaj govorijo ljudje o njem.

Od rojstne hiše je krenil naravnost proti cerkvi Sv. Primoža, kjer je bilo tedaj še okrog pokopališče. Pokrižal se je pri pogledu na prijazno cerkvico, na katero ga je priklepalo toliko mladostnih spominov. In nocoj ga pelje pot mimo starodavnega svetišča v prebridki zavesti, da trpi krivico, radi katere se mora maščevati, četudi se bo sprl radi tega s svojo vestjo. Za cerkvico in mirodvorom je krenil proti gozdu, se poglobil v grabo, zopet navzgor, a ni mahnil proti Marijini podružnici Botričnica nad Št. Jurjem, ampak se je držal bolj samotne leve strani, dosegel glavno cesto in preko te in preko mosta preko Voglajne v podnožje hribovja ter gozdov, ki bi naj postali njegov drugi, novi dom življenja — kovanja načrtov prihodnjega leta.

Lepe tiskovine

za trgovce, obrtnike, uradnike, kakor tudi večbarvne razglednice, barvo-tiske in druge v svojo stroko spadajoče tiskavnice v latinici in cirilici

izvršuje

nitro, solidno in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru

Koroška c. 5

Cekov. račun

št. 10 602

Telefon interurb. št. 2113

do 8, suhe slive 10 do 12. Mleko 2 do 3, smetana 12 do 14, surovo maslo 36, med 14 do 16 dinarjev.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na svinjski sejem dne 9. t. m. je bilo pripeljanih 76 svinj: cene so bile sledeče: mladi prašiči 7—9 tednov stari 170 do 200 Din, 3—4 mesece 280 do 300 Din, 5—7 mesecev stari 400 do 450 Din, 8—10 mesecev 550 do 650 Din, 1 leto 900 Din, 1 kg žive teže 8—10 Din, 1 kg mrtve teže 12—12 Din. Prodanih je bilo 50 komadov.

*

V vsako kmetško hišo „Naš Dom“!

»Naš Dom«, glasilo naše zavedne kmetške mladine, vstopa v 23. leto svojega izhajanja. Omenjeno glasilo si je pridobilo toliko vnetih prijateljev ter naročnikov širom Slovenije, da je v dovoljni meri doprinešen dokaz, s kolikim uspehom vrši svoje veliko poslanstvo med slovensko katoliško kmetško mladino. Izredno pestro se vrstijo v »Našem Domu« prispevki poučne, pa tudi zabavne vsebine, iz katere zajema naša dobra kmetška mladina toliko lepih razvedrilu, vzgoji ter izobrazbi namenjenih stvari. Da pa bode mogel »Naš Dom« v polni meri izvrševati med kmetško mladino svoje poslanstvo, je potrebno, da se razširi do zadnje kmetške hiše. Izdajatelji tako zelo priljubljenega lista bodo zastavili vse svoje moči, da čimbolj ustrezajo željam ter potrebam naročnikov ter zvestih prijateljev. Da bi dali vsem agitatorjem in razširjevalcem »Našega Doma« zadoščenja za njih požrtvovalni trud, so izdajatelji lista sklenili, da jih v mejah možnosti nagradijo in sicer se razpisujejo za leto 1931 sledeče nagrade:

- 1 nagrado po 200 Din,
- 2 nagradi po 100 Din,
- 5 nagrad po 50 Din,
- 15 nagrad po 25 Din,
- 50 nagrad pa v knjigah.

Opozarjamo vse zveste prijatelje, ki so voljni odzvati se našemu klicu, na naročilnice. Izrežite, pridobite, napiši-

te nove naslove ter jih pošljite na pravo »Našega Doma«, Maribor, Koroška cesta 5. — Zrebanje se bo vršilo koncem februarja, oziroma začetkom marca.

Fantje in dekleta, kmetška mladina! Črpaj iz toplih vrelcev svojega glasila; delaj na uresničenju po »Našem Domu« oznanjenih vzvišenih načel! V srečo in zadovoljstvo tvojo in vsega na šega rodu.

Fantje! Prosvetna zveza in vaše fantovsko vodstvo vas kliče in vabita na fantovski tečaj, ki bo v nedeljo in ponedeljek, dne 18. in dne 19. t. m. v dvorani Prosvetne zveze v Mariboru, Aleksandrova cesta 6. Tečaj se bo pričel v nedeljo ob 10. uri dopoldne.

Vemo, da naši fantje dovolj dobro vedo, kakšnega pomena je zanje čas mladosti in to posebno v sedanjem času. Narod rabi bolj kot kdaj izobraženih in značajnih mož v naših vaseh, ki bodo kazali pot narodni omiki in kmečki prosveti. Pritoževanje ne pomaga nič, vse je odvisno od zavednosti in razumevanja v vrstah onih, ki hočejo boljših dni. Pričakujemo, da boste prišli oni, ki čutite silo mladosti v sebi in ki se zavedate pomena svojih mladih let.

Iskali bomo ravnih poti naše prosvete, iskali trdne podlage naši organizaciji in zanesli pravega duha v športno udejstvovanje naše mladine, ki si tega želi in to dasi neorganizirana, vendar že goji.

Stanovanje bo preskrbljeno za vse udobno, hrana bo, kdor jo želi, poceni. V nedeljo bo prijateljski večer, da v bratskem razgovoru izmenjamo svoje misli in se spoznamo. — Na svidenje, fantje!

Udeleženci fantovskega prosvetnega tečaja naj prinesejo s seboj po eno koco in obrisaliko. Na veselo svidenje!

Fantovsko vodstvo.

Prvi prosvetni večer priredi Prosvetna zveza v Mariboru v petek dne 16. t. m. ob 8. uri zvečer v dvorani Zadrúžne gospodarske ban-

ke. Predava gospod minister n. r. profesor Iv. Vesenjak o zelo zanimivem predmetu, namreč o našem narodnem gibanju v bližnji preteklosti. Vsi iskreno vabljeni!

Maribor. Poselska zveza je priredila na dan Sv. Treh kraljev v dvorani Prosvetne zveze igro »Skrivnostna Sveta noč«. Menda je malokatera prireditev uspela tako dobro, kakor ta. Igralke, služkinje in delavke, so svoje vloge podale zelo dobro, in čuditi se moramo ljubezni in požrtvovalnosti, s katero so igrale. Dan da služkinja kakor delavka drugim, za svojo samozabrazbo si pritriga nočni počitek. Posebno pa moramo pohvaliti scenerijo, ki je po vzoru takozvanega laičnega teatra in se da primerjati s scenerijo najmodernejših odrov, da, jih v marsičem celo prekaša! Je to hvalevredno dejstvo in pomeni za Poselsko zvezo, kakor tudi za razvoj laičnega teatra pri nas le velik korak naprej. Če pomislimo, da je ta igra pisana v verzih in da so jo vprizorile služkinje, moramo Poselski zvezi le čestitati! Želimo, da bi videli služkinje še večkrat, ne le kot delavke, marveč tudi na odru kot igralke!

Gornja Ponikva. Katoliško prosvetno društvo priredi v nedeljo dne 25. januarja, bogat srečolov z okrog 500 lepih dobitkov. Vrši se v šolskem prostoru, začetek ob treh popoldne. Cena srečki 1 Din. Vmes nastopi prosvetni pevski zbor in tamburaški zbor. Uljudno povabljeni domačini in sosedje!

Središče ob Dravi. Katoliško izobraževalno društvo v Središču je nekoliko spremenilo svoja društvena pravila, da bo moglo še uspešneje delovati. Spremenjena pravila je odobrila kr. banska uprava v Ljubljani in se po njih društvo imenuje odslej: »Središka prosveta«. Kot doslej, bo skušalo društvo tudi v bodoče delovati za ljudsko izobrazbo, vedno zvesto katoliškim načelom. Agilni igralci odseka »Ljudski oder« priredijo v nedeljo dne 18. t. m. zelo zabavno igro »Boječji ženine«. Malo zabave si že lahko privoščimo za predpust, zato si pogledjmo tudi to igro, ki bo tudi najbolj »čmerne« spravila v dobro voljo. Na svidenje v nedeljo zvečer ob 7. uri v Društvenem domu!

Sv. Jakob v Slov. goricah. Svet bi morebiti mislil, da pri nas spimo. No, temu ni tako; res pa je, da vsled dela nimamo časa se hvalliti po časnikih. Porabili smo že denar, ki ga smo dobili za naša jabolka, pa ne v gostilnah

Vsak mesec Din 13'.

bo plačal vsak kdor hoče
brati zanimive spise

KARL MAYA

ki bodo za jesen in zimo
izhajali vsak mesec
en velezanimiv zvezek

po Din 13'.

Naročajta

v Tiskarni sv. Cirila,
Maribor, Koroška 5

vanja nad peklenko žensko hudobijo, ki mu je uničila celo življenje.

Iz doline je zavil navkreber po dolgočasnem kolovozu tamkaj, kjer pripelje danes nova cesta Lisično—Žegar do trgovca in krčmarja Grasellija.

Pot od Grasellija proti vrhu na Košenco je še danes kljub novi cestni zvezi samotna, pelje preko grab in od obeh strani zastirajo razgled gozdovi, ki se razprostirajo na levo proti Žusmu, Olimju ter Podčetrtku, na desno proti Planini ter Sevnici ob Savi. Je precej daleč od Št. Jurja na Košenco in je cela okolica že po naravi prikrojena za oblasti prikrito življenje celo danes, kaj še le pred dobrimi 50 leti, ko je bil tukaj le globok ter razruvan kolovoz, ki je bil uporaben za prevoz le ob najbolj suhem vremenu. Na pobočjih hribov levo in desno kolovoza lukajo v dolino borne bajtice z nekaj sežnji posesti. Revščina je tod doma. Moški so preživljali družine, da so hodili delat v glažuto v Loki pod Žusmom, ali so pa napravljali po zelo obširnih graščins-

kih gozdovih drva za oglje, katerega so kupovali kovači celega Spodnjega Štajerja.

Že blizu na polnoč je šlo, ko je prisopihal Guzajev Francluh na vrh grebena, na Košanco, kjer je krčmaril tik ob kolovozu na levo roko prijatelj in vojaški tovariš Drobne. Nekdaj Drobnetova posest je tudi danes samotna. Hiša s parmo ter prešnico ležita tik ob hribu, spredaj pred hišo je par starih hrušk, za temi kozolec in koj nato smreke ter gozd. Krčma je bila tu že nekdanj, ker je baš tu pol poti iz Št. Jurja od železnice proti Pilštajnu ter Kozjem.

Pri Drobnetu so se ustavljali okrepcila potrebni potniki, vozniki, sejmarji ter kramarji in krošnjarji, ki so edini posredovali trgovino po teh zapuščenih hribov ter grabah.

Na Košanci in prvi nastopi.

Tovariš izza vojaških let Štefan Drobne na Košanci je sprejel Guzaja prijazno, mu postregel ter poslušal zgodbo njegovega življenja in udarce neusmiljene usode. Pomenkovala sta se dol-

in po veselicah, ampak za povzdigo našega gospodarstva. Sedaj čakamo na vinske kupce. Ko bodo ti se prepričali o dobri kapljici, ki čaka na nje v naših kletih, bodo gotovo hodili k nam, dokler bo kaj zaloge. Da pa skrbimo tudi za našo duševno izobrazbo, je dokaz velikanski kup »Slovenskega Gospodarja«, ki prihaja k nam. Tudi naše izobraževalno društvo deluje; tiho sicer, a vstrajno in uspešno. Naša knjižnica je gotovo ena najlepših in najbolj delavnih. Da se znamo obratovati na odru, je dokaz »Miklova Zala«, s katero smo se imenitno postavili v lanskem letu. Hvaležni smo gospod dr. Jeraju, ki nam je na novega leta dan na občnem zboru našega izobraževalnega društva lepo povedal, kje je treba nastaviti orodje, s katerim se lika naš um, namreč pri naši lepi starodavni kmečki hiši; ona nam je in bo podlaga naše kmečke izobrazbe, na njo hočemo biti in ostati ponosni. Tudi smo sklenili, poživiti zopet Dekliško zvezo in fantovski krožek, to bo veseliga dela, da se z njim duševno zlikamo.

St. Janž na Dravskem polju. Ko bi se kak domačin, ki je pred par leti zapustil našo župnijo, povrnil, bi se kar čudil toliki spremembi, lahko rečemo, tolikemu napredku naših fantov. Naši fantje, ki so pred leti smatrali za svojo dolžnost in za svoje veselje — pretep in »aufbiks!«, so minulo leto spoznali, da ta pot ni za ponosnega kmetkega fanta, in so se obrnili na drugo pot, ki je sicer težavnejša, a krepostnejša. Ustanovili so si pevsko društvo. Vsekakor so to sadovi boljše domače vzgoje in vpliv nekaterih naprednih fantov. Vsem skupaj moramo na tem mestu čestitati in jih staviti za zgled drugim, ki še niso našli pravega pota izobrazbe. Zlatolički fantje so ustanovili svoje pevsko društvo o Veliki noči. Največ zaslug ima gostilničar g. Franc Šolar, ki je dal na razpolago prostor in luč za vaje, in predsednik, požrtvovalni fant Rudolf Klasinc. Ne samo pevski učitelj, ampak tudi voditelj in vzgojitelj je g. Kos iz Ptuj. Z veseljem vrši to težavno nalogo, ko vidi, da je tudi med kmečkim ljudstvom ču in zanimanje za lepo pesem. Velik uspeh njegovega dela se je pokazal na Silvestrovem večeru, ki so ga sami priredili. Ljudstvo se je kar čudilo in z navdušenjem ploskalo našim fantom, ko so zapeli par pesmi. Pesem »U boj, u boj«, so morali celo ponavljati. Drugo pev-

sko društvo je pevsko društvo naših požarnikov, katerega ustanovitelj je g. Šolar iz Starš, pevski vodja pa naš požrtvovalni organist g. Colnarič. Tudi ti so priredili svoj Silvestrov večer v Rožnji. Pri vsaki prireditvi v našem domu nas ti razveseljujejo s svojimi izbranimi pevskeimi točkami. Fantje, ko ste že začeli lepo pot, vztrajajte še naprej, kajti tukaj gre za vašo korist in za ponos naše cele župnije.

Žiče. Kat. prosvetno društvo v Žičah je v nedeljo dne 21. m. m. otvorilo nov krasno slikan oder v Kat. društvenem domu, mojstrsko delo akademičnega slikarja g. Simona Frasa iz Slivnice pri Mariboru, s krasno dr. Krekovo igro »Turški križ«. Ker so igralci vseskozi dobro rešili svoje vloge in je igra zelo ugajala, se je na splošno željo občinstva ponovila v nedeljo dne 11. januarja ob treh popoldne ob dobrem obisku.

Dobro pogodil. Katehet v šoli: »Vsakdo ima torej svojega angelja varuha, kaj ne?« — Mihec: »Jaz pa vem, kdo ga nima.« — Katehet: »Kdo pa je to?« — Mihec: »Parkelj!«

Mala zamenjava. Katehet: »Kako je ime tistim ljudem, ki Jezusa niso mogli videti?« — Anica: »To so bili frizerji!« (Reči je mislila »farizeji«, pa je bila besedo pozabila!)

Ne ve, zakaj. Oče: »Ne vem, kaj je z mojo britvijo? Danes sem jo nabrusil, a sedaj noče prav nič rezati.« — Ivanček: »To pa je res čudno! Prej sem špičil z njo svoj svinčnik, pa je čisto lepo rezala.«

Otrok je otrok. Kmetič je prišel v veliko mesto — in je tam videl v izložbi punčko (pupo, lutko), ki je bila velika kakor pravo dete. Stal je tam in se je čudil, zakaj so ubogo dete zaprli med steklene šipe. Pri tem mu je padla okovana palica iz roke in je razbila šipo. Trgovec je skočil iz trgovine in je kmeta prijel, a ta je zatrjeval, da ne ve nič o tem, da bi bil on razbil šipo.

»Kdo pa?« je kričal trgovec. — »Bodite pametni«, je rekel kmet, »vi ste zaprli otroka med šipe. Otrok je otrok, brca je z noge in, evo, šipa se je razbila.«

Dobro vzgojeni učenci. Star vaški učitelj na Švabskem je držal veliko na prijaznost ter uljudnost, kakor sta bili ukoreninjeni pri mladini v starih in dobrih časih. Skušal je ti dve čednosti ucepiti tudi svojim učencem. Zahteval je, če je kateri kihnil, da so dečki skle nili roke in rekli: »Bog te ohrani.« In zgodilo se je nekega dne, da je šel šolnik baš skozi vas, ko je padel deklič pri zajemanju vode čeber v vodnjak. V svoji dobrosrčnosti je bil učitelj takoj pripravljen za odpomoč in je hotel lastnoročno potegniti zajemač iz vodnjaka. Namignil je štirim v bližini se igrajočim dečkom, ki so ga spustili po vrvi v globočino. Je že držal čeber in že so ga bili potegnili skoro na vrh, ko je moral naenkrat kihniti. Pri kihnu so izpustili fantini vrv, sklenili roke in zaklicali za v vodnjak padajočim: Bog te ohrani!

Razvanje pri Mariboru. V nedeljo dne 18. t. m. bo v podružnici sv. Mihaela v Razvanju služba božja s pridigo in sicer ob pol 8. uri zjutraj, katero opravi frančiškan vlč. g. p. Gabrijel iz Maribora. Popoldne ob pol dveh so pa večernice.

Brezno. V naših krajih je največ moških zaposlenih po gozdovih, celo po strmih, da človeka kar pretresa, ko pride v takšne strmine. V nekatere grabe redko posije solnce. Poleg domačih delavcev je tudi nekaj iz Hrvaškega, ki pa po navadi ne ostanejo dolgo časa tukaj; vsak pravi, da rajši gre v domači veseli, solnčni kraj. Tisti, ki smo zaposleni v lesni industriji, smo vsa leta zadovoljni s svojim skromnim zaslužkom, katerega smo si težko med nevarnostmi in z veliko previdnostjo zaslužili. Preteklo leto pa, ker je imel les

go, šepetala večkrat zaupljivo. Drobne je segel prijatelju zaupljivo v roko pred počitkom ob jutrajnem svitu z zagotovilom: »Tu-le ne bo stikal za teboj nikdo, tukaj bodeva sedaj gospodarila midva!«

Že na poldne je šlo, ko se je prebudil Guzajev Francuh, si omenjal oči in zbral toliko duha, da je znal, kaj je bilo in kje da je.

Pasje mrzla januarska burja je brila po nezaseženih vrhah Košance, ko je stopil oblečen v kuhinjo, kjer mu je postregla gospodinja z gorgim zajutrekom. Gospodar ga je peljal po okrepčilu venkaj pred hišo in mu razkazoval z roko grabe, kotline, vrhe in gozdove, ki ga bodo ščitili pred zasledovanjem in mu nudili dovolj prilike, da se bo osvetil za prizadeto mu krivico.

»Tukaj le pred nama za smrekami in ovinikom so sami bajtarji sosedje. Malo dalje je pač zelo premožen posestnik Vrečko na Žegarju. — Bogznaj od kedaj je že ime Vrečko pri tej hiši, ker nosi ostanek kužnega znamenja ob kolovozu v kamen uklesan napis: Wreschko z letnico

1664. Sedajni posestnik pusti šolati svoje sinove v Celju, Gradcu ter na Dunaju in je moj dober prijatelj. Dalje od Žegarja je na hribu župnija Prevorje, potem Zagorje, Pilštajn, Kozje, Pod-sreda, Št. Peter, Bizeljsko in Brežice. Tu le na levo po grabah imaš same kočarje, uboge pare. Vidiš pa čisto na levo na hribu dve cerkvi, to je Žusem in nekoliko spodaj je žusemski grad in spodaj v dolini Loka pri Žusmu z glažuto. Med Žusmom in Pilštajnom je v globoki grabi Olimje, potem Podčetrtek, koj pri Podčetrtku Sotla in preko te Hrvaško, kamor sploh ne sega štajerska oblast. Boš že sam spoznal te kraje in ljudi, ako boš hotel ostati pri meni. Povem ti pa, da so ti le kočarji siromaki, odirani ter izžemani od graščin in par kmečkih oderuhov. Meso ti pozna taka le hribovska para za največje praznike in če žene kak kravji rep kam tukaj le bolj blizu na sejem. Šentjurčani, Planinci in Šentvidčani vidijo par mojih bolj daljnih sosedov kaj radi na sejmih, ker so res dobri mešetarij. Saj, kaj pa če. Se mora klatiti okrog, ker

Najboljša reklama

za trgovce, obrtnike in zasebnike

so lepe tiskovine,

kakor n. pr. pismeni papir, navitki, računi, memorande, dopisnice, letaki, lepaki, barvotiski, večbarvne razglednice in priporočilnice

ki jih izvršuje

v najmodernejši izpeljavi, hitro in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru, Koroška c. 5

bolj slabo ceno, smo imeli tudi tukaj bolj piko dela, vsled tega tudi manj zaslužka. Zdaj po zimi pa je skoro popolnoma zastala obrt in večina delavcev je brez dela in brez zaslužka. Težke so gospodarske prilike v Dravski dolini. — Drvar.

Remšnik. Zanimiva slavnost se bode vršila dne 18. januarja na naših planinah. Pri občih priljubljeni hiši Aubrechtovi bo ta dan otvoritev brezalkoholne gostilne. Ker je naša planinska vasica mnogo obiskovana od turistov, je to podjetje velikega pomena in ga toplo pozdravljamo in ga priporočamo domačinom in tujcem, sploh vsem, ki se zanimajo za treznostno gibanje in se navdušujejo za napredek našega naroda zlasti pri nas, ki smo straža ob severni meji.

Smiklavž pri Slovenjgradcu. Pri nas se je vsled požrtvovalnega prizadevanja tukajšnjega gospoda šolskega upravitelja na sv. večer dne 24. decembra vršila prva šolska božičnica. Prvotno se je nameravala večja prireditve z igro, deklamacijami in petjem. Ali ta del slavnosti se je moral, ker je večina šolskih otrok obolela na ošpicah in se vaje niso mogle vršiti, preložiti na poznejši čas. Dne 24. decembra se je v šoli vršila samo razdelitev darov med otroke. Gospod šolski upravitelj je najprej v lepo zasnovanem govoru pojasnil otrokom pomen božičnice. Nato je pa podal poročilo o došlih darovih. Šolska družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je darovala 500 Din, krajevna zaščita dece v Slovenjgradcu 100 Din, tovarna »Zlatorog« v Mariboru 100 Din, podružnica Slovenjgradec Ljublj. kreditne banke 50 Din, gospa graščakinja M. Kac v Smartinu pri Slovenjgradcu 50 D. Tudi kmetje so se izkazali s primernimi darovi. V blagu je darovala »Metka«, mehanična tkalnica v Celju, 5 kg ostankov, trgovci in obrtniki v Slovenjgradcu so skoraj vsi darovali lepe kose raznega blaga za obleko velike vrednosti. Vse skupaj je bilo darov v gotovini 1105 Din in v blagu približno v vrednosti 1400 Din, skupaj 2500 Din. Obdarovanih je bilo vseh 81 šolskih otrok s posameznimi deli obleke, ubogi otroci pa so dobili celo obleko. Končno je gospod župnik otroke opominjal, da se imajo Jezuščku zahvaliti za dobroto takih lepih božičnih darov, ki je obudil toliko blagih dobrotnikov darovalcev in njim priporočal, da naj se kažejo za prejete darove prav hvaležno

s tem, da radi ubogajo in se marljivo učijo in molijo za blage dobrotnike in za gospoda šolskega upravitelja, ki je imel toliko truda, potov in pisarenja, da se je moglo toliko darov skupaj dobiti. Vsem blagim dobrotnikom in gospodu šolskemu upravitelju naj pa bo ljubi Bog obilen plačnik!

Gortina. »Slovenski Gospodar« ima pri nas že desetletja stare naročnike, pa se od nas le redkokedaj kedo oglasi s kakšnim dopisom. Pri nas ne raste šmarnica in sploh nobena trta in menda zato živimo bolj tiho in bolj mirno; naši vaški fantje se ne tepejo in ubijajo, kakor se sliši od drugih krajev. Najdejo pa se tudi takšni ljudje, ki ga srkajo več kot treba. Kadar gremo k rani sv. maši, srečamo dostikrat te ljudi, ko kinkajo na vozeh vsi zaspani z Mute nazaj proti višinam. Pijejo v gostilnah, uboga živina pa stoji v tem zimskem času zunaj na cesti in večinoma še brez odeje. Čestokrat so potem ceste s koruzo pošodrane, ki so jo prej kupili.

Sv. Marjeta ob Pesnici. Na sedmini po pok. Jožefu Brezniku, posestniku v Močni, se je nabralo za novo bogoslovje v Mariboru 160 D. Bog plačaj!

Sv. Marjeta ob Pesnici. V mesecu decembru se je naša župnija pa res postavila tako, da smo lahko veseli in ponosni. Saj smo imeli kar štiri prireditve, od teh dve v božičnih dneh. Dne 21. decembra so nam naši učenci priredili pod vodstvom našega učiteljstva že težko pričakovano božičnico. Isto je otvoril naš gospod šolski upravitelj z vzgojno usmerjenim govorom na roditelje »Mir ljudem — kot smoter skupnega vzgojnega dela doma in šole.« Vspored božičnice je otvorila učenka H. P. z ganljivim govorom »Božična zgodba«, kjer je v lepih, domoljubno navdahnjenih besedah želela sveti božični mir — v čim krajšem času — pod streho enega našega skupnega doma tudi vsem našim v neodrešeni domovini. Temu so sledile lepe božične deklamacije in prizor »Najlepši čas«. Zelo je tudi ugajala igra »Rudeča kapica« s korajžno Blan ko in grdim volkom. Igra »Božična pošta« je nam predstavila veliko število lepih angeljev. Zadnja igra »Božična pravljica« je bila najtežja, namreč vsa v kiticah, a prav dobro izpeljana. Zadnja slika je bila zelo učinkovita, zlasti ko je govoril sklep božični angelj na otroke in na starše, škoda le, da je dim ben-

galičnega ognja igralce in poslušalce prezgodaj in prehudo motil v čakanju na konec. — Krona in seve od otrok najtežje pričakovano pa je bilo obdarovanje otrok. Od roditeljev je bilo obdarovanih 85 učencev, od šole, oziroma raznih zbirk daril pa 74 revnih učencev, torej čez dve tretjini učencev, seveda v prvi vrsti revnih in pridnih. Od domačinov gre najprva zahvala gospej Urbančič, ki je darovala 10 dekliskih oblek in 6 deških hlač. Razna oblačila, obuvala in slično so tudi revnim (ne svojim!) otrokom darovali: g. Baumgartner, Urenjak, Krmek, Lampl, Špricaj, Duh. V denarju po 200 Din g. Schiker, po 100 Din g. Misita, po 30 Din ga. Gornik, po 10 Din gg. Hešič, Sekol, Skamlec, Špricaj Antonija, Bauman Julijana, Kravos, Kurnik Eliza in Čep Ivan. Vsem imenovanim in morda še neimenovanim darovalcem prisrčni: Bog plati! Hvala Bogu smo našli tudi izven domačega kraja nekaj odličnih darovalcev, katerim se pa zahvalimo ob drugi priliki. Hvala pa tudi domačemu pevskeemu zboru, ki s svojim lepo ubranim petjem podpira vse naše šolske prireditve!

Sv. Jurij v Slov. goricah. Ne, taki pa vendar nismo pri nas, da bi svojih velikih, zaslužnih mož spoštovati in ceniti ne znali. Le škoda, da niste mogli na pametivo (28. dec. preteklega leta) malo pogledati v našo društveno sobo: gospoda Ivana Roškarja bi videli, da, tistega, ki ga poznate širom okrog in veste za njegovo ljubezen in delo za kmetško ljudstvo, moča iz ljudstva in za ljudstvo; pa mu je sedaj 70 let. Okrog njega pa bi jih bili videli veliko, veste, mi Jurjevčani vkup držimo in smo »fanje od fare«, bi rekel mogoče naš gospod svetnik, ki je otvoril prisrčno slavnost. Dve častni diplomi smo poklonili gosp. Roškarju za 70letnico: eno naše domače občine — sedem jih je —, drugo pa prosvetno društvo »Edinost«. Kot deželnega in državnega poslanca in kmetijskega ministra poznata našega slavljena na daleč okrog. Za domači kraj je bil še vse več. Povsod so sledovi njegovega požrtvovalnega dela: delal je za ljudstvo kot župan v domači občini, kot član šent lenartskih denarnih zavodov, kot odbornik okrajnega zastopa in gerent pozneje, naše cestne zveze so njegova zasluga, pa je bil tudi predsednik krajevnega šolskega sveta, ustanovitelj in dolgoletni predsednik kmetijske

Ste naročeni na list

NEDELJA

?

Izhaja vsak teden.

Prinaša vsakokratni nedeljski evangellj in razlago ter druge podučne verske članke, razen tega pa resničen dogodljaj iz braziljanskega pragozda: »Mladostna prijateljica« in mične zgodbe za deca.

Stane mesečno samo 2 Din, celoletno 24 Din. Še danes si naročite NEDELJO po dopisni ceni na spodnji naslov: Uredna NEDELJE Maribor.

kočo mu tiščijo na hrib žena s kopico otrok, — grunta ima vsak toliko, da ne plačuje najbrže nobenega davka. Če boš prijazen s temi sirotami, ti bodo na uslugo, na kako čvekanje ali izdajstvo ni niti misliti. Razložil sem ti prilike tako po večjem. Več boš zvedel še danes od moje žene, a jaz moram hiteti v Št. Jur, da bom zvedel, kaj neki govorijo o tebi tržani. Po snočajšnjem dogovoru še moram za te marsikaj nakupiti in enkrat proti jutru bom še zopet doma.»

Tako se je glasil Drobnetov prvi krajevni in narodoslovni pouk. Guzaj je priznal sam pri sebi, da mu je naklonila usoda te kraje, ki so kakor ustvarjeni za maščevanje krivice.

Ti hribi, grabe ter koltine z revnimi kočurami in razsežnimi gozdovi so daleč — daleč proč od prometa. Nudijo toliko skrivališč ter zatočišč, da bi moral biti slep ter gluha, ako bi ga zajela tukaj oblast, četudi bi ga pregnjala s celim bataljonom žandarmerije. Francuh je bil mnenja, da je začetek dober, le mirno

ter počasi je treba tipati okrog in on še bo gospodar vsega tega pogorja do hrvaške meje. Zloba ga je napodila v divjino kot divjo zver in sedaj se naj čuvata gospod ter bogatin, ker zverjad je zvita in bo grizla izza zasede ter po načrtu.

Iz premišljanja o novem življenju je predramila Guzaja Drobniča, ki ga je povabila h kosilu, Štefan se je že bil odpravil v Št. Jur. Pri obedu je še le zvedel iz zgovornih ženskih ust, kedo vse biva v bližini, kaki ljudje se shajajo pri Drobnetu na Košanci in komu bi se lahko potipalo na žilo, ker ima preveč denarne krvi. Opoldanski razgovor je bil Guzaju dokaz, da je poučil mož ženo o namenu njegovega prihoda. Oba zakonca sta ga sprejela kot svojega, saj sta si obetala od novega podjetja v teh odlijudenih krajih vsestranskega dobička. So se pač našli ljudje: eni, ki so si hoteli opomoči brez truda ter znoja; drugi, ki se je hotel osvetiti pod zaščito samote, gozda ter revežev.

(Dalje.)